

ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลได้อย่างง่ายดาย

วันนี้พ่อผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา ผู้ที่เอาชนะหัวใจได้มาพบลูกๆของท่านที่มีหัวใจที่ใหญ่และหัวใจที่มีความสุข เช่นที่บัฟฟาตา มีหัวใจที่กว้างใหญ่และไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงเป็นผู้เอาชนะหัวใจของทุกคน เป็นผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจของทุกคน ในทำนองเดียวกันลูกผู้มีหัวใจที่กว้างใหญ่ หัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด และหัวใจของผู้ประทาน ทำให้โลกพอใจอย่างสม่ำเสมอด้วยหัวใจที่มีความสุขของพวกเขา ลูกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นที่มีโชคแห่งความสุข ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ให้การคำจูงต่อโลก เมื่อลูกทุกคนตื่นขึ้นและกลายเป็นตะเกียงที่จุดติดสว่างอยู่ตลอดเวลาแล้วโลกก็ตื่นขึ้นมาด้วยเช่นกัน เมื่อลูกหลับใหลทั้งโลกก็หลับใหลด้วยเช่นกัน เมื่อมันเป็นสภาพของการขึ้นของลูกทั้งหมด ทุกดวงวิญญาณก็ได้รับประโยชน์ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตตามความสามารถและเวลาของพวกเขา เมื่อลูกปกครองโลก ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นจะอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น ในระหว่างการปกครองของลูกจะไม่มีข้อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดๆในทั้งสามโลก ลูกทำให้ทุกดวงวิญญาณได้รับหนึ่งหยดของความสงบและความสุขจากพ่อ เพื่อที่ว่าจากหนึ่งหยดนั้นความปรารถนาต่อการหลุดพ้นที่พวกเขามีมาเป็นเวลานานจะได้รับการเติมเต็ม ดังนั้นตัวลูกเองซึ่งเป็นตัวของการบรรลุผลที่จะทำให้ทุกดวงวิญญาณและโลกได้รับการบรรลุผลตามความสามารถของพวกเขาใช่หรือไม่? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นลูกโดยตรงของพ่อที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งเป็นผู้ประทานการบรรลุผลทั้งหมด ผู้ประทานโชคแห่งทุกพลัง ผู้ประทานพรที่ให้สิทธิ์ทั้งหมดแก่ลูกในหนึ่งวินาทีและผู้ประทานโชคที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์นี้สัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิตที่สูงส่งนี้และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในขณะที่จดจำสิทธิ์ของลูกอยู่ตลอดเวลาหรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นหัวใจของลูกจะไม่ถูกดึงไปที่การบรรลุผลที่มีขีดจำกัดใดๆใช่ไหม? ลูกได้กลายเป็นตัวของการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอและง่ายดายหรือไม่? หรือว่าลูกบรรลุผลเล็กน้อยหลังจากที่ทำความพยายามเป็นอย่างมากไหม? ปัจจุบันเป็นฤดูกาลที่จะได้รับประทานผลในทันที เพียงแค่มีความคิดที่มีพลังความคิดเดียวหรือทำบางสิ่งที่มีพลังเพียงสิ่งเดียว และด้วยเมล็ดเดียวนั้นลูกจะได้มาซึ่งการบรรลุผลหลายล้านเท่า ดังนั้นลูกได้รับผลของฤดูกาลนั้นคือผลที่ง่ายดายหรือไม่? ลูกได้สัมผัสกับผลนั้นหรือไม่ หรือว่าก่อนที่ผลนั้นจะปรากฏออกมา มายาที่เป็นนกทำให้ผลนั้นเกิดความเสียหายหรือไม่? แล้วลูกใส่ใจต่อสิ่งนี้มากแค่ไหน หรือว่าเป็นเช่นนั้นที่แม้กระทั่งหลังจากที่ได้ทำความพยายามเป็นอย่างมากแล้วหลังจากมีโยคะหลังจากที่ได้เรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างและรับใช้ตามความสามารถของลูกแล้วลูกก็ยังไม่ได้รับเท่าที่ควรหรือไม่? ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากลูกได้รับผลตอบแทนหลายล้านเท่าจากหนึ่ง ดังนั้นนั่นคือการได้มาซึ่งผลที่นับไม่ถ้วนใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามความใส่ใจนั้นก็ไม่ได้มีอยู่ตลอดเวลา มันไม่ได้อยู่ในขอบเขตที่จะต้องมีความเห็นแก่ตัวสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? เมล็ดของความคิดและการกระทำไม่มีพลัง พื้นดินของบรรยากาศไม่มีพลัง - หรือว่าพื้นดินและเมล็ดนั้นถูกต้องและผลปรากฏออกมา แต่ด้วยความคิดที่มีขีดจำกัดที่ว่า “ฉันทำสิ่งนี้” ลูกได้รับประทานผลดิบที่ยังไม่สุกหรือว่าปัญหาต่างๆมากมายของมายา บรรยากาศ อิทธิพลของมิตรที่ไม่ดี การกำหนดของตนเองและผู้อื่น และนกของความคิดที่ไร้ประโยชน์ทำให้ผลนั้นเน่าเสีย - และนี่คือเหตุผลที่ลูกยังคงถูกตัดสิทธิ์จากสมบัติของประสบการณ์ของผลนั้นคือการบรรลุผล คำพูดของดวงวิญญาณที่ถูกตัดสิทธิ์เช่นนั้นคือ “ฉันไม่รู้ว่าจะทำไม” ลูกไม่ใช่ผู้ที่เพียรพยายามที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายใช่หรือไม่? เหตุใดลูกจึงลำบากตรากตรำในฤดูกาลของการบรรลุผลที่ง่ายดาย? ลูกได้รับมรดกอย่างเป็นพรแล้ว มันเป็นฤดูกาลและลูกยังมีผู้ประทานด้วยหัวใจที่ใหญ่ด้วยเช่นกัน ผู้ประทานโชคมีหัวใจที่กว้างใหญ่และเหตุใดลูกถึงลำบากตรากตรำ? ลูกผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอย่างสม่ำเสมอไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ ลูกมีความคิดและลูกประสบความสำเร็จ ลูกเปิดสวิตช์ของวิธีการที่ถูกต้องและลูกก็ประสบความสำเร็จ ลูกเป็นตัวของความความสำเร็จเช่นนั้นใช่หรือไม่? หรือลูกเพียรพยายามและกลับมาเหนื่อยล้าไหม? สาเหตุของความลำบากตรากตรำคือความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้าน ลูกไม่ได้อยู่ในป้อมปราการของการเป็นตัวของสำนักกูรู หรือลูกอยู่ในป้อมปราการแต่ลูกเปิดประตูหรือหน้าต่างของการขาดพลังใจพลังหนึ่งไว้ นี่คือเหตุผลที่ลูกให้โอกาสกับมายา จงตรวจสอบว่าลูกขาดพลังใจ นั่นคือวิธีที่เปิดอยู่ หากไม่มีความมุ่งมั่นในความคิดของลูกแล้วก็เข้าใจได้เลยว่าประตูเปิดอยู่เล็กน้อย เหตุนี้เองที่ลูกพูดว่าลูกกำลังเคลื่อนไปได้ดี ที่ลูกกำลังปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยทั้งหมด ที่ลูกกำลังทำตามศรัทธา แต่ไม่ใช่ด้วยความสุขและความมุ่งมั่นอันดับหนึ่ง ลูกไม่ได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยด้วยความรู้สึกของการถูกบังคับหรือความหวาดกลัวและคิดว่าลูกต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยใช่ไหม หรือเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ครอบครัวยุคใหม่จะพูดหรือคิดใช่ไหม? สิ่งซึ่งบอกของความมุ่งมั่นคือความสำเร็จ ที่ใดมีความมุ่งมั่นเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีความ

สำเร็จ ลูกจะได้มาในสิ่งที่ลูกไม่เคยคิดแม้แต่ฝัน นั่นคือการบรรลุผลของลูกจะยิ่งใหญ่กว่าที่ลูกเคยจินตนาการไว้ ดังนั้นในปัจจุบันนี้คือยุคของการรับการบรรลุผลทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างสม่าเสมอที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นผู้ประทานพร ลูกเข้าใจไหม? หากลูกต้องลำบากตรากตรำแม้กระทั่งหลังจากที่ได้กลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจแล้วลูกจะได้รับอะไรจากการกลายเป็นนาย? ลูกได้พบพ่อแล้วผู้ที่ทำให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำและผู้ที่ทำให้สิ่งที่ยากลำบากเป็นสิ่งที่ง่ายดายด้วยเช่นกัน แล้วทำไมลูกถึงยังลำบากตรากตรำ? ลูกแบกภาระและเหตุนี้เองที่ลูกต้องเพียรพยายาม ปล่อยภาระนั้นไปและลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบาย และลูกจะเฝ้าแต่โอบยิบนเหมือนเทวดานางฟ้า อัจชะ

แต่ผู้ที่มีหัวใจที่มีความสุขอย่างสม่าเสมอ แต่ผู้ที่เป็นตัวของการบรรลุผลของผลที่ง่ายดาย แต่ดวงวิญญาณหายาที่ที่ได้รับพรซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสม่าเสมอจากผู้ประทานพร รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากพ่อ ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ

ปัทมาดาพบกลุ่ม: โซนป็นจาบ

ลูกเป็นผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? กงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองของลูกหมุนอยู่ตลอดเวลาหรือไม่? ที่ใดมีกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ที่นั่นลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งหมด เพราะกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองเป็นไปเพื่อจบสิ้นอุปสรรคจากมายา ที่ใดมีกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองที่นั่นจะไม่มีมายา ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและมีการตระหนักรู้ในตนเอง การเป็นลูกของพ่อหมายถึงการเป็นผู้ที่ดวงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง ผู้ที่ดวงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองเช่นนั้นเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกเนื่องจากลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ฆนศ(พระพิฆนศ)ได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ฆนศได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมาก พวกเขาบูชาท่านด้วยความรักเป็นอย่างมาก พวกเขาประดับประดาท่านด้วยความรักอย่างมากและพวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมากกับการทำเช่นนั้น ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรคในท่านเองนี้ ความคิดนี้จะทำให้อุปสรรคจบสิ้นลงเพราะความคิดทำให้ลูกสามารถสร้างรูปแบบได้ หากลูกยังคงพูดว่าลูกมีอุปสรรค ลูกมีอุปสรรคแล้ว ลูกจะกลายเป็นรูปของอุปสรรคนั้น เมื่อมีความคิดที่อ่อนแอลูกจะสร้างโลกที่อ่อนแอ เพราะหากลูกมีแม้กระทั่งความคิดเดียวที่อ่อนแอแล้ว หลังจากความคิดเดียวนั้นความคิดที่อ่อนแออื่นๆจะถูกสร้างขึ้น หนึ่งความคิดของ “ทำไม?” หรือ “อะไร?” ทำให้คำถามอื่น ๆ เกี่ยวกับ “ทำไม?” และ “อะไร?” อีกมากมายเกิดขึ้นมา เมื่อลูกมีความคิดที่มีพลัง: “ฉันเป็นมหาเวทย์” “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” โลกก็จะสูงส่งด้วยเช่นกัน ดังนั้น ความคิดเป็นเช่นไรโลกก็เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนี้เป็นเกมของความคิด หากลูกสร้างความคิดของความสุขลูกก็จะสัมผัสกับบรรยากาศแห่งความสุขในเวลานั้น หากลูกสร้างความคิดของความสุขแล้วแม้กระทั่งในบรรยากาศแห่งความสุขลูกก็จะรู้สึกว่ามันเป็นบรรยากาศแห่งความสุข ลูกจะไม่สัมผัสกับความสุขเลย ดังนั้นมันอยู่ในมือของลูกเองที่จะสร้างบรรยากาศและสร้างโลก จงมีความคิดที่มุ่งมั่นและอุปสรรคจะหายไปเหมือนเวทมนตร์ หากลูกคิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่” มนตราก็ไม่ได้ผล ตัวอย่างเช่นเมื่อลูกไปหาหมอเขาก็จะถามลูกก่อนว่าลูกศรัทธาในตัวเขาหรือไม่ ไม่ว่ายาจะดีเพียงใดหากลูกไม่ศรัทธาแล้วยาก็จะไม่มีผลใดๆเลย สิ่งนั้นคือสิ่งที่สูญสลายในขณะทีที่นั่นเป็นเรื่องของสิ่งที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่าลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่าเสมอและเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ในรูปใดที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งเวลานี้? เนื่องจากชาติเกิดสุดท้ายของลูกมีกิเลสและชั่วร้ายจึงไม่มีการเก็บอนุสรณ์ใดๆของรูปปัจจุบันนี้ไว้ แต่อนุสรณ์ของลูกมีอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ดังนั้นจงเคลื่อนไปอย่างสม่าเสมอโดยพิจารณาตนเองว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจเป็นฆนศผู้เอาชนะอุปสรรคเป็นลูกของข้า ลูกสร้างความคิดของตนเองของการไม่รู้เกี่ยวกับบางสิ่ง และดังนั้นเป็นเพราะความคิดที่อ่อนแอเหล่านั้นลูกจึงติดกับ ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่ร้ายรำในความสุขอย่างสม่าเสมอ และเป็นผู้ที่ขจัดอุปสรรคของทุกคน จงเป็นผู้ที่ทำให้ความยากลำบากของผู้อื่นนั้นง่ายดายสำหรับสิ่งนี้เพียงแต่มีความคิดที่มุ่งมั่นและอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่า: ไม่มีอะไรเป็นของฉัน ทุกสิ่งเป็นของพ่อ เมื่อลูกเก็บภาระไว้กับลูก ลูกจะประสบกับอุปสรรคทุกประเภท ถ้าไม่มีอะไรเป็นของลูก ลูกก็ปราศจากอุปสรรค เมื่อลูกพูดว่า “มันเป็นของฉัน” ก็จะมีโยโยของอุปสรรค ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคที่ทำลายโยโย นี่เป็นงานของพ่อด้วยเช่นกัน อะไรก็ตามที่เป็นงานของพ่อก็เป็นงานของลูก เมื่อลูกดำเนินงานอย่างมีความสุขลูกก็จะไม่พบอุปสรรคใดๆในการทำสิ่งนั้น ดังนั้นทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานของลูกอย่างมีความสุข เมื่อลูกไม่ว่างเว้นมายาก็ไม่มาหาลูก อัจชะ

2. ลูกมีความตระหนักรู้ว่าลูกเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จหรือไม่? ทุกวันนี้ทุกคนต่างมองดาวดวงนี้ด้วยความรักเป็นอย่างมากเนื่องจากพวกเขาให้แสงสว่าง พวกเขาส่องประกายและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นที่รักอย่างมาก ดังนั้นลูกก็

เป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จที่เปล่งประกายเช่นกัน ทุกคนรักความสำเร็จ บางคนสวดมนต์ภาวนาให้งานของพวกเขาจะประสบความสำเร็จ ทุกคนร้องขอความสำเร็จ ในขณะที่ลูกได้กลายเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ แม้กระทั่งภาพลักษณ์ที่ไม่ใช่ชีวิตของลูกในเวลานี้ยังคงให้พรแห่งความสำเร็จ ดังนั้นลูกยิ่งใหญ่มากและสูงส่ง! รักษาความซื่อสัตย์และศรัทธาไว้ ลูกไม่ใช่ผู้ที่ไล่ตามความสำเร็จ แต่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ นั่นคือเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จจะไล่ตามลูกโดยอัตโนมัติ

3. ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่อยู่กับพ่อตลอดเวลาและได้รับความร่วมมือของพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกสัมผัสกับความเป็นมิตรของพ่อหรือไม่? เมื่อลูกมีพ่อเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอลูกก็จะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย หากลูกไม่มีมิตรร่วมทางของพ่อแล้วลูกก็ไม่มี การบรรลุผลเพราะพ่อเป็นผู้ประทานการบรรลุผลทั้งหมด เมื่อผู้ประทานอยู่กับลูกแล้วการบรรลุผลทั้งหมดจะอยู่กับลูก การมีมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอหมายถึงการมีสิทธิ์ที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด การเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดหมายถึงการเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์และไม่สั่นคลอนเสมอ หากลูกไม่เต็มเปี่ยมลูกจะเฝ้าแต่ขึ้นลง การเต็มเปี่ยมหมายถึงการไม่สั่นคลอน เมื่อพ่อได้ให้ความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน ผู้ที่จะรับก็ควรจะได้รับ ผู้ประทานกำลังให้สิ่งนี้ดังนั้นลูกควรจะได้รับไปทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่เล็กน้อยเท่านั้น บั๊กกัต(ผู้ภักดีที่กราบไหว้ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา)มีความสุขกับเพียงแค่น้อย แต่การเต็มไปด้วยความรู้หมายถึงการรับเอาไปทั้งหมด อ้อชะ

กลุ่มเยอรมัน:

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิดกับพ่อหรือไม่? ยิ่งลูกอยู่ไกลออกไปในแง่ของประเทศที่ลูกอาศัยอยู่มากเท่าไร ลูกก็จะอยู่ใกล้กับพ่อด้วยหัวใจของลูกมากเท่านั้น ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอจะมีประสบการณ์ว่าตนเองใกล้ชิดผ่านการจดจำระลึกถึง ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายหรือไม่? เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” คำว่าบาบาทำให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย คำว่า “บาบา” เป็นคำที่วิเศษ สิ่งวิเศษทำให้ลูกบรรลุสิ่งต่างๆได้โดยไม่ต้องลำบาก ตรากตรำ ลูกทุกคนสามารถรับในสิ่งที่ลูกต้องการ ไม่ว่าจะเป็นความสุข ความสงบ หรือพลัง เพียงพูดว่า “บาบา” และลูกจะได้รับทุกสิ่ง ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? บั๊พดาจารย์ดีที่ได้เห็นลูกที่เคยแยกจากไปและได้มาพบกับท่านอีกครั้ง ใครมีความสุขมากกว่ากัน? ลูกหรือพ่อ? บั๊พดาจารย์จตุรคตสมบัติพิเศษของลูกทุกคนอย่างสม่ำเสมอ ลูกโชคดีมาก! ลูกรู้สึกไหมว่าบาบากำลังจดจำลูกอยู่? ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณพิเศษด้วยคุณสมบัติพิเศษของลูกเอง ลูกทั้งหมดมีคุณสมบัติพิเศษที่แม้กระทั่งในขณะที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลและได้เข้าไปในศาสนาอื่นลูกยังตระหนักรู้จักพ่อได้ ดังนั้นด้วยสันสการ์พิเศษนี้ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกรักษาสมดุลของการรับใช้ตนเองและการรับใช้ทุกคนในสนามของงานรับใช้และกลายเป็นผู้เอาชนะมา
พร้อมกับการรับใช้ทุกคน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องรับใช้ตนเองด้วย ความสมดุลระหว่างการรับใช้ตนเองและรับใช้ผู้อื่นจะทำให้ลูกก้าวหน้าเสมอ ดังนั้นในขณะที่วิ่งรอกไปทั่วในสนามของงานรับใช้ให้รักษาสมดุลของทั้งสองสิ่งนี้ไว้และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมา มีความมหัศจรรย์โดยการรักษาความสมดุล มิฉะนั้นเนื่องจากการเป็นคนที่หันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอกในงานรับใช้ แทนที่จะมองเห็นความมหัศจรรย์ลูกจะติดอยู่กับความสับสนวุ่นวายในธรรมชาติของลูกเองและธรรมชาติของผู้อื่น ในการวิ่งรอกเพื่อทำงานรับใช้ของลูก มาทำให้สติปัญญาของลูกวิ่งรอกไปทั่ว

คติพจน์: รตนน้ำเมล็ดของคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดของลูกด้วยน้ำของทุกพลังและทำให้เกิดผล

*** โอม ขานติ ***